

Dosarul nr. 1ra-2209/2021
(1-20165168-01-1ra-10122021)

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

19 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocata Bulgari Carolina în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021, în cauza penală privind-l pe

GABURA Mihail XXXXX, născut la
XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.12.2020 – 20.05.2021;

Instanța de apel: 11.06.2021 – 14.09.2021;

Instanța de recurs: 10.12.2021-19.01.2022.

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești, sediul Central, din 20 mai 2021, Gabura Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare aplicată lui Gabura Mihail, pe termen de probă de 2 ani și să nu se execute pedeapsa aplicată, dacă în termenul de probă fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

S-a dispus încasarea de la Gabura Mihail în beneficiul statului suma de 1680 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Gabura Mihail la 24 ianuarie 2020 aproximativ la ora 09:00, deplasându-se pe XXXXX, în circumstanțe necunoscute, intenționat a intrat în posesia și a păstrat asupra sa o masă vegetală uscată, mărunțită, de culoare galbenă, prezentă în două pachetele de hârtie de culoare albă în care se afla o cantitate totală de 0,133 g care, conform raportului de constatare tehnico-științific nr. 34/12/1-R-351 din 12.02.2020, reprezenta produs

etnobotanic, care conținea cannabinoizii sintetici 5-fluoro ADB($C_{20}H_{28}FN_3O_3$) și 5-fluoro ADBICA ($C_{20}H_{28}FN_3O_2$) neutilizați în scopuri medicinale, care potrivit scrisorii Agenției Medicamentului și Dispozitivelor medicale din 18.09.2020 substanța 5F-ADB cu formula moleculară ($C_{20}H_{28}FN_3O_3$) este analog al unor substanțe canabimimetice psihotrope similare, de exemplu 5F-AMB, AB-PINACA (familia de compuși indaxol-3-carboxamid, carbonlindazol) și altele, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, iar cantitățile acestora potrivit Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006 „privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora” reprezenta analogi a substanțelor stupefiante în proporții mari. Analogii structurali cel mai apropiați, în ordine descrescătoare, ai substanței 5FADBICA sunt substanțele 5F-PB-22 ($C_{23}H_{21}FN_2O_2$), 5F-APINACA și 5F-ADB- PINACA.

Acțiunile lui Gabura Mihail au fost încadrate juridic în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, după indicii calificativi - păstrarea drogurilor, etnobotanicilor sau analogii acestora, săvârșită în proporții mari, fără scop de înstrăinare.

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată, procurorul a declarat apel, prin care solicita admiterea apelului, casarea sentinței, judecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Gabura Mihail să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal în baza căruia a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii s-a invocat faptul că, în cadrul examinării cauzei penale inculpatul nu a manifestat căință față de fapta comisă ci din contra vina în comiterea infracțiunii nici nu a recunoscut-o necătând la cumulul de probe administrat la faza de urmărire penală.

Totodată, instanța de judecată urma să rețină circumstanțe precum condamnarea anterioară a inculpatului pentru infracțiuni grave, pentru care acesta a fost condamnat la o pedeapsă sub forma de închisoare. Mai mult ca atât, însăși judecătorul prin sentința din 20 mai 2021, a stabilit circumstanțe agravante, potrivit art. 77 Cod penal, și anume, săvârșirea de către Gabura Mihail a unei infracțiuni similare pentru care a fost condamnat anterior.

Astfel, instanța de judecată contrar unui asemenea obiectiv a admis o eroare la capitolul individualizării și aplicării unei pedepse cu suspendarea condiționată odată ce, a fost deja o asemenea pedeapsă aplicată anterior în privința inculpatului care ulterior ce a ispășit o pedeapsă privativă de libertate a continuat să comită fapte infracționale, inclusiv infracțiuni grave.

La individualizarea pedepsei, neîntemeiat au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal, iar la motivare s-a limitat doar la aprecierea drept suficientă a aplicării unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării închisorii fiind reținut un unic motiv pentru care a fost fixat un termen de probă.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021, apelul procurorului a fost admis, cu casarea parțială a sentinței în partea

individualizării pedepsei și pronunță în acest sens o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a exclus aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, urmând ca Gabura Mihail să execute pedeapsa cu închisoarea în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, s-a menținut celelalte dispoziții ale sentinței.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond just a stabilit vinovăția lui Gabura Mihail, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de inculpat, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Instanța de fond eronat a reținut că este posibilă corectarea inculpatului fără izolarea acestuia de societate, or doar condamnarea reală la pedeapsă privativă de libertate, ar atinge scopul pedepsei penale stabilite în art. 2, 61 Cod penal.

La stabilirea și individualizarea pedepsei aplicate lui Gabura Mihail, instanța de fond a reținut că inculpatul anterior a fost condamnat, la evidența medicului narcolog și psiholog nu se afla, totodată a ținut cont de componența familiei inculpatului. În contextul celor enunțate, prima instanță a considerat oportună aplicarea față de inculpat a unei pedepse sub formă de închisoare pe termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art. 90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe termen de probațiune de 2 ani.

Reieșind din materialele cauzei, Gabura Mihail anterior a comis mai multe infracțiuni, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată și termen de probațiune, fapte ce indicau că inculpatul nu a conștientizat pe deplin faptele comise de el, nu și-a corijat comportamentul după pronunțarea sentințelor anterioare și demonstrează incorectitudinea aplicării pedepsei non-privative de libertate în privința lui Gabura Mihail.

Subsidiar, instanța de fond greșit și-a motivat soluția de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată în ce privește aplicarea față de inculpat a dispoziției art. 90 Cod penal. Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în privința aplicării pedepsei cu suspendarea condiționată a executării ei.

Astfel, instanța de apel a considerat că modalitatea de executare a pedepsei aplicate în privința inculpatului, nu era echitabilă în raport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile produse, rezonanța socială a acesteia, personalitatea inculpatului care se caracterizează ca o persoană care comite sistematic infracțiuni.

Instanța de apel a considerat că inculpatul poate fi corectat, reeducat doar prin executarea reală a pedepsei închisorii, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Or, luând în considerație cazierul inculpatului, anterior Gabura Mihail a fost condamnat la pedeapsă cu închisoare, însă cu suspendarea condiționată a acesteia, ceea ce indica la

faptul că acea pedeapsă nu și-a atins pe deplin scopul și anume ce ține de corijarea condamnatului și necomiterea pe viitor a infracțiunilor, Gabura Mihail săvârșind din nou infracțiuni.

La aplicarea pedepsei lui Gabura Mihail, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76-78 Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, inculpatul a comis o infracțiune cu intenție care, conform art. 16 Cod penal face parte din categoria celor grave, inculpatul anterior a fost de mai multe ori judecat, de persoana celui vinovat, care comite sistematic infracțiuni, de comportamentul inculpatului până și după comiterea infracțiunii, de faptul că cauza a fost examinată în lipsa inculpatului, or, ultimul s-a eschivat și se eschivează de a se prezenta în fața instanței de judecată.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocata Bulgari Carolina în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 15), 16) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care să fie menținută sentința Judecătorei Hîncești, sediul Central din 20 mai 2021.

În motivare recurenta a indicat că, în cadrul ședinței de judecată inculpatul a menținut declarațiile date anterior, iar împreună cu apărătorul s-au pronunțat asupra respingerii apelului declarat de către acuzatorul de stat cât și menținerea sentinței.

Instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că pedeapsa aplicată este una prea blândă și nu a luat în considerație circumstanțele care au importanță pentru examinarea cauzei în fond.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Potrivit textului recursului, recurenta, nefiind de acord cu decizia contestată, o critică prin prisma prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 15), 16) Cod de procedură penală. În conținutul textului recursului nu este specificat, în raport cu împrejurările relevate în descriptivul hotărârii atacate, asupra căror motive concrete invocate în apel nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi esența circumstanțelor și erorile de drept care ar indica la faptul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se

întemeiază soluția, iar temeiurile prevăzute a pct. 15) și 16) nu sunt argumentate deloc.

Față de lucrul judecat de către instanța de apel, Colegiul consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, iar pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 an, este echitabilă, raportată la scopul urmărit de legislator în art. 61 Cod penal, care î-l va descuraja pe inculpat de a comite pe viitor alte fapte infracționale de același gen.

În conținutul recursului s-a indicat posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, pe care Colegiul o consideră neîntemeiată, deoarece analizând decizia atacată, se constată că instanța de apel și-a motivat soluția în ce privește stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă în privința inculpatului, concluzionând că nu este posibilă aplicarea pedepsei condiționate. Or inculpatul nu este la prima abatere și anterior a comis mai multe infracțiuni, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată și termen de probațiune, fapt ce demonstrează că inculpatul nu a conștientizat pe deplin faptele comise și din nou a comis infracțiuni.

Subsidiar, Colegiul penal relevă că, textul art. 90 alin. (1) Cod penal prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Astfel, din examinarea condițiilor în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că acesta nu este un drept al inculpatului, ci o facilitate, pe care instanța de judecată este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde. Instanța de apel corect a conchis că inculpatul nu întrunește condițiile necesare pentru a se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei numite și, respectiv, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu ar fi proporțională faptelor prejudiciabile săvârșite și persoanei inculpatului.

Criticile formulate de apărător în recursul ordinar au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 5**, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

În acest punct de analiză, Colegiul consideră necesar de a face trimitere și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (*cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie legală, întemeiată și motivată prin stabilirea pedepsei cu închisoare reală, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul

penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din recursul înaintat de avocata Bulgari Carolina nu și-au găsit confirmare.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Bulgari Carolina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe GABURA Mihail XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 martie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN